Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

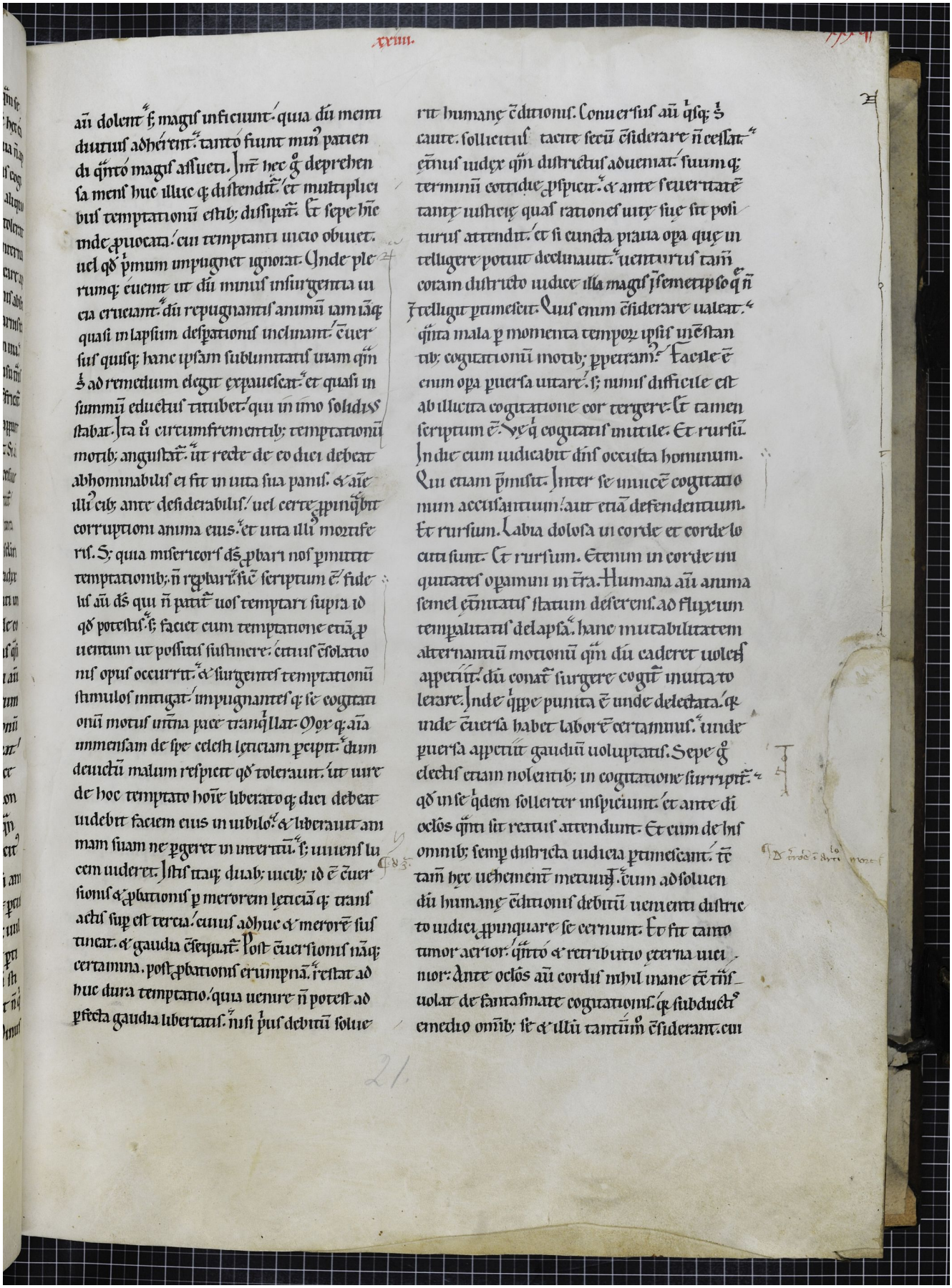

xxiiii.

aũ dolent. ſ; magis unficiunt. quia dũ menti
diutius adhérent. tanto fiunt min patien
di q̃nto magis assueti. Int hec q̃ deprehen
sa mens huc illuc q̃ distendit. et multiplici
bus temptationũ estus; dissipat. Et sepe hic
unde q̃uocata. cui temptanti uicio obuiet.
uel qd p̃mum impugnet ignorat. Unde ple
rumq; euenit ut dũ minus insurgentia u
cia cruciant. dũ repugnantis animũ tam ãq;
quasi in lapsum desperationis inclinant. euer
sus quisq; hanc ipsam sublimitatis uiam q̃n
s ad remedium elegit expauescat. et quasi in
summũ eductus titubet. qui in imo solidiꝰ
stabat. Ita ũ circumfrementib; temptationũ
motib; angustat. ut recte de eo dici debeat
abhominabilis ei fit in uita sua panis. et aĩe
illi esi; ante desiderabilis. uel certe q̃pinq̃bit
corruptioni anima eius. et uita illi mortife
ris. S; quia misericors ds. pbari nos p̃mittit
temptationib; ñ reprobari sic scriptum e. fide
lis aũ ds qui ñ patit uos temptari supra id
qd potestis. s; faciet cum temptatione etiã p
uentum ut possitis sustinere. etiũ esolatio
nis opus occurrit. et surgentes temptationũ
stimulos intrigat. impugnantes q; se cogitati
onũ motus unina pace tranq̃llat. Ogo q; aĩa
immensam de spe celesti lenitiam percipit. dum
denuchũ malum respicit qd toleraut. ut uere
de hoc temptato hoie liberato q; dici debeat
uidebit faciem eius in iubilo. et liberauit am
mam suam ne pgeret in interitũ. s; uiuens lu
cem uideret. Istis itaq; duab; uicib; id e euer
sionis et pbationis p meroren lenitiã q; trans
actis sup est tertia. etiũ adhuc et merore sus
tinet. et gaudia esequat. Post euersionis nãq;
certamina. post pbationis erumpnã. restat ad
huc dura temptatio. quia uenire ñ potest ad
pfecta gaudia libertatis. nisi pus debitũ solue
rit humane ediionis. Conuersus aũ ipse q;
cauit. sollicitus tacite secũ esiderare ñ cessat.
etiũ iudex q̃n districtus aduenit. suum q;
terminũ cotidie pspicit. et ante seueritate
tanti iudicis quas rationes uiti siue sit poli
turus attendit. et si cuncta prauia opa que in
telligere potuit declinauit. uentuꝰ tamẽ
coram districto iudice illa magis i semetipso q ñ
intelligit timescit. Quis enim esiderare ualeat.
q̃nta mala p momenta tempoꝝ ipsis uiẽstan
tib; cogitationũ motib; ppetram. Facile e
enim opa puersa uitare. s; nimis difficile est
ab illicita cogitatione cor tergere. Et tamen
scriptum e. Ve q cogitatis inutile. Et rursũ.
In die cum iudicabit dns occulta hominum.
Qui etiam p̃misit. Inter se uniuce cogitatio
num accusantium. aut etiã defendentium.
Et rursum. Labia dolosa in corde et corde lo
cuti sunt. Et rursum. Etenim in corde iniq
quitates opamini in tra. Humana aũ anima
semel eternitatis statum deserens. ad fluxum
temptalitatis delapsa. hanc mutabilitatem
alternantiũ motionũ q̃n dũ caderet uoles
appetit. dũ conat surgere cogit inuita to
lerare. Inde q̃pe punita e unde delectata. q
unde euersa habet labore certaminis. unde
puersa appetit gaudiũ uoluptatis. Sepe q
electis etiam nolentib; in cogitatione surripit.
qd in se qdem solleter inspiciunt. et ante di
oclos q̃nti sit reatus attendunt. Et cum de his
omnib; semp districta iudicia timescant. tẽ
tam hec uehementi metuunt. cum adsoluen
dũ humane ediionis debitũ uenerit districto
iudici ppinquare se cernunt. Et fit tanto
timor acrior. q̃nto et retributio eterna uici
nior. Ante oclos aũ cordis nihil inane ediit
uolat de fantasmate cogitationis. q subducti
etiedio omib; se et illũ tantũm esiderant. cui

21.